

ВИЗНАЧЕННЯ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ У КОНЦЕПТУАЛЬНІЙ МОДЕЛІ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ

Основною особливістю венчурної діяльності, яка відрізняє її від традиційних інноваційної чи інвестиційної діяльності, є особлива модель фінансування. Вона полягає у специфічності взаємозв'язків, які не просто стихійно виникають, а чітко визначені й регламентовані.

Будь-яка система підкорена впливу факторів, які діють на неї зсередини і ззовні. Венчурна діяльність не виключення. Традиційно науковці поділяють фактори впливу на групи: об'єктивні / суб'єктивні, прямі / опосередковані, керовані/некеровані тощо. Вважаємо, цей розподіл слід доповнити групами: змінні/незмінні. Така класифікаційна ознака дозволить підприємцям враховувати зміни, які відбуваються в зовнішньому середовищі і впливають на реалізацію конкретного інноваційного проекту, без повторення всієї процедури аналізу впливу макросередовища на проект.

Держава формує зовнішні умови (інноваційну політику) для господарювання підприємств, стимулюючи зростання національної економіки [2]. Якщо розглядати венчурну діяльність з позицій підприємства-інноватора, то до його основних факторів ризику слід віднести (рис. 1): сам інноваційно-інвестиційний проект; всі змінні фактори макросередовища (через їх постійну плінність); умови договору з інвестором (через відсутність можливості його цілком застрахувати).

У світовій практиці відсутній досвід страхування в цілому венчурної діяльності у класичному розумінні цього поняття. Для зниження ризиків застосовують такі види, як [1]:

- страхування майнових ризиків (особливо інноваційних кампаній, які є об'єктами венчурного інвестування),
- страхування життя топ-менеджерів,
- страхування відповідальності та інші класичні види страховок.

Світовий досвід доводить, що страхування є обов'язковими для того, щоб підприємство проінвестувало.

Якщо розглядати венчурну діяльність з позицій інвестора, то до його основних факторів ризику можна віднести (рис. 1): вибір інноваційно-інвестиційного проекту; вибір підприємства-інноватора, що реалізуватиме цей проект (в першу чергу, керівництва підприємства, яке забезпечуватиме гарантії реалізації проекту); умови договору з підприємством.

Щодо умов договору, то наведемо наступну статистику. За останні 10 років ринок венчурного капіталу розвивався дуже стрімко: середньорічний дохід венчурних європейських кампаній склав близько 16%, а приріст капіталу деяких інвестиційних фондів становив до 80% (що є своєрідним показником доходності та прибутковості венчурних інвестицій) [1].

На вибір проекту підприємством та інвестором впливає низка параметрів, які мають співпасти:

- розміри венчурного капіталу пов'язані з вартістю проекту;
- фактори мікросередовища підприємства та його ресурси визначають технічні можливості реалізації проекту;
- фактори мікросередовища інвестора є обмежувачами при визначенні проекту за показниками рентабельності, періоду окупності, ризиковості тощо;
- фактори ринкової кон'юнктури (прогнозований об'єм попиту, ринки та канали збуту, наявність товарів субститутів/аналогів і т. п.).

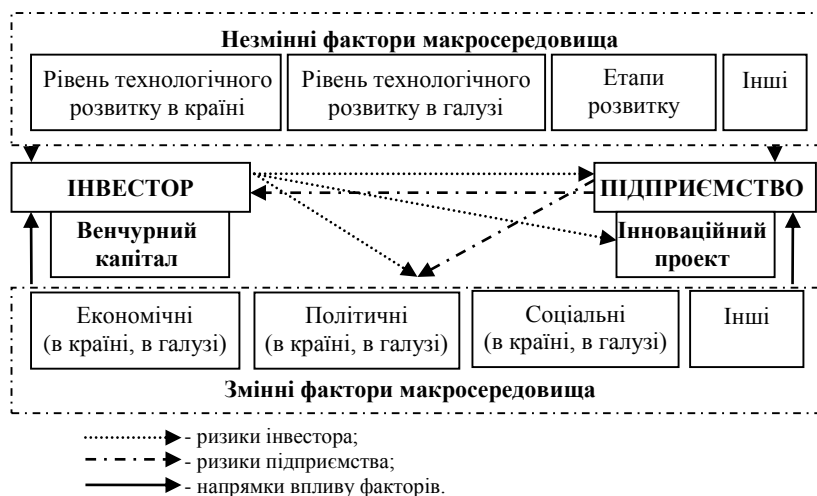

Рис. 1 – Схема взаємозв'язків між інвестором і венчурним підприємством

Визначення особливостей взаємозв'язків між інвестором і венчурним підприємством дозволяє в подальшому мінімізувати помилки в розрахунках розмірів венчурних ризиків.

1. Венчурний бізнес. Венчурний капітал. Венчурні інвестиції. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://wesmir-inc.net/stati/ekonomika/143-venchurnyj-biznes-venchurnyj-kapital-venchurnye-investitsii>.

2. Краснокутська Н.В. Інноваційний менеджмент : Навч. посібник. / Н.В. Краснокутська – К. : КНЕУ, 2003. – 504 с.

Божкова, В. В. Визначення взаємозв'язків у концептуальній моделі венчурного фінансування [Текст] / В. В. Божкова, О. М. Дериколенко // Маркетинг інновацій і інновації у маркетингу : збірник тез доповідей VII Міжнародної науково-практичної конференції, 26-28 вересня 2013 р. / Відп. за вип. Ю.М. Гладенко. - Суми : ТОВ "ДД "Папірус", 2013. - С. 30-31.